

siger, at det har vist sig, at Forsvarsvesenets Tilstand paa Grund af de nægtede Bevillinger er en saadan, at Regeringen ser sig i den Nødvendighed at tage disse Bevillinger. Deri ligger jo virkelig en Dom, deri ligger en Omtale af Spørgsmaalet, som slet ikke har foreligget endnu i dette Ting, og som man skulde udtale sig om med stor Varsomhed. Endnu vil jeg blot gøre en Bemærkning til den ærede Ordfører. Han siger, at Meningen med den særlige Lov er netop den, at saa kan man tage sig Tid til at overveje, om en Revision af Alderdomsforsørgelsesloven er nødvendig, i hvad Retning den skal gaa, o. s. v. Jeg vil tillade mig at spørge den ærede Ordfører: Nu have vi faaet dette Lovforslag forelagt her i Dag, og det skal gerne være færdigt inden paa Onsdag. Det skal have tre Behandlinger i Landstinget og tre Behandlinger i Folketinget mindst, og maaske saa en Fælles-Behandling. Er det, saa den ærede Ordførers Mening, hvis han f. Eks. blev Ordfører for denne Lov, at han saa vilde tage sig Tid? Hvis han tror, at han paa den Maade kan tage sig Tid, saa er jeg bange for, at det slet ikke bliver til noget med det hele Kompromis, og saa skulle vi ind igen efter Paaske, det kunne vi være ganske sikre paa.

Konseilspræsidenten og **Finansministeren** (*Hørring*): Jeg erkender, at det er meget vanskeligt at komme til Enighed med det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen) om den rette Forstaaelse af Alderdomsforsørgelsesbevillingen, men jeg skal dog prøve paa, om jeg ikke ganske kort kunde se at faa lidt Klarhed frem i dette Forhold. Alderdomsforsørgelsesloven giver Kommunerne Adgang til at erholde refunderet Halvdelen af deres Udgifter til Statskassen, dog saaledes, at Statskassens Tilskud ikke overstiger 2 Mill. Kr. Her er altsaa den vigtige Bestemmelse, at der er en absolut Grænse for Statskassens Tilskud. Ved at fremsætte det særlige Lovforslag i Dag fastholde vi en absolut Grænse for Statskassens Tilskud, men forhøje denne absolute Grænse til 2½ Mill. i Stedet for 2 Mill. Hvis vi ikke havde fremsat dette Lovforslag, og hvis vi ikke vare gaaede den Vej med en særlig Lov, men havde modtaget Bevillingen paa Finansloven angaaende de 200,000 Kr., saa var Resultatet deraf blevet dette, at Kommunerne i Fremtiden havde faaet Halvdelen af deres Udgifter refunderede af Statskassen, uden at der var nogen ab-

solut Grænse mere for Statskassens Tilskud. Det er den væsentlige Forskel imellem, om vi gaa den ene eller den anden Vej, og det er Grunden til, at Regeringen modsætter sig at tage Bevillingen paa Finansloven, men har erklæret sig villig til at gaa den anden Vej at søge Sagen ordnet ved særlig Lov.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets §§ 1—9 (se Tillæg C., Sp. 519 ff.)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets § 10 blev foreløbig forbigaaet. §§ 11—18 (se Tillæg C., Sp. 559 ff.)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 19 af Indenrigsministeren (tiltraadt af et *Flerital*: Ahlefeldt-Laurvig, Bjerre, Breinholt-Vandborg, Carstensen, Frijs-Frijsenborg, Hedemann, P. G. C. Jensen, Juul-Rysensteen, Moltke-Lystrup og Steffensen) (se Tillæg B., Sp. 1971)

vedtoges med 36 Stemmer mod 22.

§ 19 (se Tillæg C., Sp. 589 ff.) saaledes ændret, og §§ 20—25 (se Tillæg C., Sp. 609 ff.)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 2 til § 26 af *samme* (se Tillæg B., Sp. 1971)

vedtoges med 38 Stemmer mod 15.

§ 26 (se Tillæg C., Sp. 751 ff.), saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 3 til § 27 af et *Flerital* (Ahlefeldt-Laurvig, Bjerre, Bojsen, Carstensen, Frijs-Frijsenborg, Hedemann, P. G. C. Jensen, Juul-Rysensteen, Moltke-Lystrup, Chr. Nielsen og Steffensen) (se Tillæg B., Sp. 1971)

vedtoges med 41 Stemmer mod 14.

§ 27 (se Tillæg C., Sp. 779 ff.), saaledes ændret, og §§ 28—29 (se Tillæg C., Sp. 795 ff.)

vedtoges uden Afstemning.